

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 23.7.2008
KOM(2008) 469 endelig

2008/0160 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om handel med sælprodukter

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2008) 2290}

{SEK(2008) 2291}

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Hensigten med dette forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning er at forbyde, at sælprodukter bringes i omsætning i, importeres til, føres i transit gennem og eksporteres fra Fællesskabet. Handel med sådanne produkter vil imidlertid være mulig, når visse betingelser, der vedrører måden og metoden, hvorpå sæler aflives og flås, er opfyldt. Det fastsættes ligeledes, at det klart skal oplyses, at sælprodukter, som det ved en undtagelsesbestemmelse fra de ellers gældende forbud er muligt at bringe i handelen, stammer fra et land, der opfylder de fastsatte betingelser, eller alternativt at dyrene er aflivet og flået af personer, der er omfattet af lovgivningen i lande, hvor de nævnte betingelser er opfyldt.

Formålet med forbuddene er at erstatte de forskellige foranstaltninger, der enten er vedtaget, eller som planlægges vedtaget i visse medlemsstater, for at forbyde import, produktion og/eller distribution af produkter, der er fremstillet af sæler, således at der gælder harmoniserede bestemmelser for handelen med sådanne produkter i Fællesskabet. Bestemmelserne i udkastet til forordning har også til formål at sikre, at sælprodukter, der er fremstillet uden for Fællesskabet, ikke kan importeres til, transporteres gennem eller eksporteres fra Fællesskabet.

Der importeres og handles med sælprodukter i Fællesskabet. De foreliggende oplysninger tyder på, at de fleste af disse produkter kommer fra tredjelande, selv om der findes en vis produktion i Fællesskabet, da sæler aflives og flås i Finland og Sverige, mens der fremstilles sælprodukter i andre medlemsstater, bl.a. Det Forenede Kongerige (Skotland), af sælskind, som stammer fra andre lande.

I mange år har mange almindelige mennesker set med bekymring på dyrevelfærdsaspekterne ved aflivning og flåning af sæler og på handelen med produkter, der kan være fremstillet af sæler, der er blevet aflivet og flået under unødvendig smerte, angst og lidelse, som sæler, der er følede pattedyr, er i stand til at føle. Der er således etiske grunde til, at offentligheden har givet udtryk for sin bekymring. Kommissionen har i de senere år modtaget et stort antal breve og henvendelser herom, hvor borgerne har givet udtryk for deres dybe forargelse over og væmmelse ved handelen med sælprodukter, der er fremstillet under sådanne forhold.

Som følge af borgernes bekymringer har flere medlemsstater vedtaget, eller er i færd med at vedtage eller gennemgå retsfor skrifter, der skal begrænse eller forbyde erhvervsaktiviteter, der er forbundet med fremstilling af sælprodukter. Nationale lovgivere løser problemet ved at indføre forskellige foranstaltninger til at forbyde import af, fremstilling af, handel med og/eller omsætning af produkter, der stammer fra sæler eller visse sælarter. Den stigende bevidsthed hos og det øgede pres fra offentligheden på de nationale lovgivere vil

sandsynligvis resultere i yderligere lovgivningstiltag i medlemsstaterne som en reaktion på den udbredte bekymring hos offentligheden som nævnt ovenfor.

To medlemsstater har vedtaget love om begrænsning af handelen med sælprodukter.

Mens handelen med sælprodukter er (eller måske snart bliver) genstand for restriktive bestemmelser i visse medlemsstater, er der i andre medlemsstater ikke vedtaget særlige bestemmelser herom, hvilket betyder, at der findes forskellige handelsvilkår i Fællesskabet, som varierer fra medlemsstat til medlemsstat eller fra en gruppe af medlemsstater til en anden gruppe af medlemsstater. Derfor er det indre marked opsplittet, da de handlende skal tilpasse deres handelspraksis til de forskellige gældende bestemmelser i hver enkelt medlemsstat.

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab indeholder ingen bestemmelser, der kan danne retsgrundlag for, at Fællesskabet kan lovgive om etiske spørgsmål. Når traktaten imidlertid giver Fællesskabet beføjelse til at lovgive om visse spørgsmål, og de specifikke betingelser for det pågældende retsgrundlag er opfyldt, er den omstændighed, at fællesskabslovgiveren påberåber sig etiske hensyn, ikke i sig selv en hindring for at vedtage lovgivningsmæssige foranstaltninger. Det skal i den forbindelse bemærkes, at traktaten giver Fællesskabet mulighed for at vedtage foranstaltninger, der sigter mod oprettelse og gennemførelse af det indre marked, som ifølge traktatens artikel 14 er et marked uden indre grænser.

Det følger af EF-Domstolens faste praksis, at det – i tilfælde af forskelle mellem medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der kan medføre hindringer for de grundlæggende friheder og således have en direkte indvirkning på det indre markeds funktion – er berettiget med foranstaltninger fra Fællesskabets side for at modvirke de pågældende hindringer. Afhængigt af omstændighederne kan sådanne foranstaltninger bestå i et midlertidigt eller permanent forbud mod at bringe et eller flere produkter i omsætning¹.

Der er forskelle mellem medlemsstaternes love og administrative bestemmelser for så vidt angår sælprodukter. To medlemsstater har allerede forbudt omsætning af sådanne produkter, og en tredje medlemsstat har meddelt, at den agter at gøre det. I andre medlemsstater føres der en hed offentlig debat om behovet for en sådan lov. Formålet med disse foranstaltninger er ifølge ophavsmændene at standse handelen med sælprodukter, hovedsageligt af etiske grunde baseret på dyrevelfærd. Forbuddene mod omsætning bidrager til en uensartet udvikling af markedet og udgør derfor en hindring for varers frie bevægelighed.

Når der samtidig tages hensyn til, at offentligheden bliver stadig mere bevidst om og følsom over for de etiske aspekter ved fremstilling af sælprodukter, vil hindringerne for sådanne produkters frie bevægelighed sandsynligvis opstå naturligt, hvis medlemsstaterne vedtager nye regler til afspejling heraf.

¹ Dom af 14. december 2004 i sag C-434/02 (Arnold André), præmis 34 og 35.

Et tiltag fra fællesskabslovgiverens side på grundlag af EF-traktatens artikel 95 er således berettiget for så vidt angår sælprodukter².

Det er lettest og mindst byrdefuldt at harmonisere de forskellige forbud og/eller andre restriktive foranstaltninger, der for øjeblikket gælder, for derved at sikre, at der ved handel med sælprodukter tages hensyn til velfærden for de sæler, hvoraf produkterne fremstilles, på den betingelse at visse krav er opfyldt.

EF-Domstolen har udtalt, at beskyttelse af dyrenes velfærd udgør et berettiget formål, der er af almen interesse³.

EF-Domstolen har desuden fastslået, at når betingelserne for anvendelse af EF-traktatens artikel 95 som hjemmel er opfyldt, kan fællesskabslovgiver ikke forhindres i at anvende denne hjemmel, selv om beskyttelsen af folkesundheden er afgørende for lovgivers valg⁴.

Det følger af en sammenholdning af ovennævnte retspraksis, at fællesskabslovgiver ikke kan forhindres i at anvende EF-traktatens artikel 95 som hjemmel, selv om beskyttelsen af dyrs velfærd er afgørende for lovgivers valg.

For så vidt det med udkastet til forordning tilsigtes at fastsætte ensartede betingelser for handel med sælprodukter som en undtagelse fra de ellers gældende forbud, bidrager det under alle omstændigheder til at sikre de pågældende varers frie bevægelighed i det indre marked.

Da langt størstedelen af de sælprodukter, der findes i Fællesskabet, stammer fra tredjelande, skal fastsættelsen af et handelsforbud ledsages af et tilsvarende forbud mod import af samme varer til Fællesskabet.

Et forbud mod transit og eksport burde også sikre, at sælprodukter hverken føres i transit gennem Fællesskabet eller fremstilles i Fællesskabet med eksport for øje. Sådanne supplerende forbud ville bidrage til at gøre forbuddet mod samhandel i Fællesskabet mere effektivt, da der er en risiko for, at sælprodukter, der er omfattet af en transitprocedure, eller som angiveligt fremstilles med eksport for øje, svigagtigt bringes i omsætning på EF-markedet.

For så vidt bestemmelserne i denne forordning berører erhvervsaktiviteterne vedrørende sælprodukter i forhold til tredjelande, bør forordningen ud over det strengt nødvendige for at opretholde forbuddet mod samhandel i Fællesskabet også betragtes som en foranstaltning til regulering af international handel.

De forskellige forbud i denne forordning afspejler de bekymringer over dyrevelfærden, som offentligheden har givet udtryk for, især hvad angår den mulige import til Fællesskabet af sælprodukter, der er fremstillet af sæler, som

² Jf. præmis 37, 38, 39 og 41 i sag C-434/02.

³ Jf. de forenede sager C-37/06 og C-58/06, Viamex Agrar Handels m.fl., præmis 22.

⁴ Jf. præmis 32 i sag C-434/02.

muligvis ikke er aflivet og flået uden at være påført unødvendig smerte, angst og andre former for lidelse.

Det bør imidlertid være muligt, at der kan finde handel med sælprodukter sted, hvis de anvendte aflivnings- og flåningsmetoder er af en sådan art, at der er en rimelig garanti for, at aflivningen og flåningen foregår, uden at dyrene påføres unødvendig smerte, angst og andre former for lidelse.

Lovrammerne ville derfor blive etableret og udformet således, at de pågældende lande får et incitament til i nødvendigt omfang at revidere og forbedre deres retsfor skrifter og praksis vedrørende de metoder, der skal følges ved aflivning og flåning af sæler

De grundlæggende økonomiske og sociale interesser hos de inuitsamfund, der altid har jaget sæler, bør ikke påvirkes i negativ retning. Sælprodukter, der er fremstillet på grundlag af jagter, som inuitsamfundene driver i overensstemmelse med deres mangeårige tradition, og som bidrager til opretholdelse af deres livsform, bør derfor ikke være omfattet af de forbud, der er omhandlet i denne forordning.

- **Generel baggrund**

Produkter, der er fremstillet af sæler, handles i og uden for Fællesskabet.

I Fællesskabet aflives og flås sæler i Sverige, Finland og Det Forenede Kongerige (Skotland) med henblik på at fremstille produkter af sæler eller for at bekæmpe sælerne som skadedyr. Uden for Fællesskabet aflives og flås sæler af samme årsager i Canada, Grønland, Namibia, Norge og Rusland.

Fællesskabet har for lang tid siden vedtaget relevante retsakter med det formål at sikre, at jagt i og uden for Fællesskabet ikke fører til, at en række sælarters bevarelsesstatus trues (se nedenfor).

Ud over disse bevarelseshensyn har de metoder, der anvendes til at aflive sæler og sælunger, i flere år været opfattet som særdeles problematiske i offentligheden og blandt visse organisationer og medlemsstater på grund af den pine, smerte, angst og anden form for lidelse, som sæler og sælunger føler.

Den 17. november 2006 vedtog Europarådets parlamentariske forsamling en henstilling om sæljagt, hvori de medlemsstater og observatørstater, hvor der gennemføres sæljagter, bl.a. blev opfordret til at forbyde alle grusomme jagtmetoder, som ikke medfører dyrenes øjeblikkelige og smertefri død, og forbyde bedøvelse af dyr med instrumenter som ishakker, køller og skydevåben.

Den 26. september 2006 vedtog Europa-Parlamentet en erklæring med en anmodning til Kommissionen om at lovgive om import, eksport og salg af alle sælprodukter fra grønlandssæler og klapmydssæler og samtidig sikre, at lovgivningen ikke vil indvirke på traditionel inuitsælffangst.

Belgien vedtog den 16. marts 2007 en lov om forbud mod fremstilling og omsætning af sælprodukter, mens Nederlandene den 4. juli 2007 vedtog et

dekret om ændring af dekretet om dyr og planter (betegnelser for dyre- og plantearter) og om ændring af dekretet om fredede dyre- og plantearter (undtagelsesbestemmelse) i forbindelse med forbuddet mod handel med produkter, der er fremstillet af grønlandssæl og klapmyds. Tyskland har til hensigt at vedtage en lov om forbud mod import, tilvirkning og omsætning af sælprodukter. Det kan ikke udelukkes, at andre medlemsstater vil tage lignende initiativer i fremtiden.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Handel med sælprodukter er i en vis udstrækning underlagt gældende fællesskabsbestemmelser, hvis anvendelsesområde og baggrund imidlertid er vidt forskellige.

Ved Rådets direktiv 83/129/EØF⁵ af 28. marts 1983 forbydes import til medlemsstaterne i erhvervsøjemed af visse sælungeskind⁶ og varer heraf. Direktivet blev vedtaget på baggrund af forskellige undersøgelser, der havde sået tvivl om bestandene af grønlandssæler og klapmyds, især for så vidt angik konsekvenserne af den ikke-traditionelle jagt for bevarelse af klapmydsbestandene. Da den jagt, der traditionelt drives af inuitbefolkningen, ikke er rettet mod sælunger, finder direktivet ikke anvendelse på produkter, der hidrører fra denne særlige form for fangst.

Ved Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter⁷ beskyttes alle de sælarter, der findes i Fællesskabet. Som med alle andre arter (og naturtyper), der er omfattet af direktivet, er det overordnede formål at opretholde eller genoprette en gunstig bevaringsstatus for de sælarter, der findes i Fællesskabet.

Som led i foranstaltningerne til at nå dette mål forbydes det ved direktivets artikel 15 at anvende alle ikke-selektive midler, der lokalt kan medføre, at bestande af en art forsvinder eller udsættes for alvorlige forstyrrelser. De forbudte midler og metoder til indfangning og drab er angivet i bilag VI a), og de forbudte former for indfangning og drab fra transportmidler er angivet i bilag VI b).

Direktivet forbyder alle former for forsætlig indfangning eller drab af eksemplarer af disse arter, der er anført i bilag IV a), herunder følgende sælarter: *Monachus monachus* og *Phoca hispida saimensis*. Det bestemmes også, at medlemsstaterne på baggrund af overvågningen af bestandene af de pågældende arter skal sikre, at indsamling i naturen af eksemplarer af de vilde dyrearter, der er nævnt i bilag V – hvilket omfatter alle sælarter, der findes i Fællesskabet, og som ikke er opført i bilag IV – og udnyttelsen heraf er forenelig med opretholdelsen af en tilfredsstillende bevaringsstatus for disse arter. Sådanne foranstaltninger kan omfatte regulering af indsamlingsmåderne,

⁵ EFT L 91 af 9.4.1983, s. 30. Ændret ved direktiv 89/370/EØF (EFT L 163 af 14.6.1989, s. 37).

⁶ Grønlandssælunger ("whitecoats") eller klapmydsunger ("blue-backs").

⁷ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7. Senest ændret ved direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006 om tilpasning af direktiv 73/239/EØF, 74/557/EØF og 2002/83/EF vedrørende miljø på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 368).

anvendelse ved indfangningen af jagtregler, der tager hensyn til sådanne bestandes bevaring, og regulering af køb, salg, udbud til salg, opbevaring eller transport med henblik på salg af eksemplarer.

Medlemsstaterne skal hvert sjette år aflægge rapport om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er truffet i medfør af direktiv 92/43/EØF. Den seneste rapport dækkede perioden 2001-2006 og indeholdt for første gang oplysninger om bevaringsstatus for alle sælarter, som direktivet finder anvendelse på.

Ved Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed⁸ gennemføres konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (Cites) i Fællesskabet. Formålet med forordningen (og Cites) er at sikre bevarelsen af arter af vilde dyr og planter ved at kontrollere handelen hermed. Ifølge Cites og forordningen må der kun finde handel sted, hvis handelen ikke truer de pågældende arters overlevelse. Flere arter af pinnipedia er opført i enten tillæg I eller II til Cites og i de tilsvarende bilag A og B til forordningen. Forslaget til forordning omfatter kun én art – sydafrikansk søbjørn fra Namibia (*Arctocephalus pusillus pusillus*) – der også er opført på listen i Cites (tillæg II).

Det kan sammenfattende siges, at eksisterende lovgivning fokuserer på bevarelse, og den egentlige gennemførelse af lovgivningen er i et vist omfang (i hvert fald hvad angår direktiv 92/43/EØF) betinget af udviklingen i bevaringsstatus for de pågældende arter. Der er under alle omstændigheder ikke nedlagt forbud mod alle erhvervsaktiviteter vedrørende alle sælarter, sådan som det er hensigten med dette forslag til forordning, og lovgivningen omhandler ikke specifikt de metoder, hvorpå sæler aflives og flås, ud fra et dyrevelfærdsmæssigt synspunkt.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Beskyttelse af dyrenes velfærd er et legitimt mål af almen interesse, som Fællesskabet kan forfølge ved udøvelsen af de beføjelser, det er tillagt ved EF-traktaten⁹. Der tages hensyn til dyrevelfærden i fællesskabslovgivningen på forskellige områder. På visse områder, f.eks. det indre marked, er fællesskabsinstitutionerne endda forpligtet til fuldt ud at tage hensyn til de velfærdsmæssige krav for dyr ved udarbejdelse og gennemførelse af fællesskabsforskrifter¹⁰.

Dyrevelfærd er også midtpunktet i EF-handlingsplanen for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2006-2010¹¹. Denne handlingsplan er i overensstemmelse med protokollen om dyrebeskyttelse, der er knyttet som bilag til EF-traktaten, hvori

⁸ EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 318/2008 (EUT L 95 af 8.4.2008, s. 3).

⁹ Jf. de forenede sager C-37/06 og C-58/06, Viamex Agrar Handels m.fl., præmis 22.

¹⁰ Protokol (nr. 33) om dyrebeskyttelse og dyrevelfærd knyttet som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EFT C 340 af 10.11.1997, s. 110). Denne protokol svarer også til erklæring nr. 24 om dyrebeskyttelse, der er knyttet som bilag til slutakten til traktaten om Den Europæiske Union.

¹¹ KOM(2006) 13 endelig af 23.1.2006.

dyr beskrives som følende væsener. For at støtte harmoniseringen af de standarder for dyrevelfærd, der vedtages i Fællesskabet på både offentligt og privat initiativ, var der på tidspunktet for vedtagelsen af handlingsplanen enighed om, at Kommissionen skulle iværksætte en gennemførlighedsundersøgelse om oprettelse af et europæisk center for dyrebeskyttelse og -velfærd. Dette europæiske center kunne indrettes på en sådan måde, at det kunne bistå Fællesskabet og medlemsstaterne i forvaltningen af dyrevelfærdsspørgsmål på både fællesskabsplan og på internationalt plan. Når og hvis et sådant center oprettes, kunne det eksempelvis bistå Kommissionen med at gennemføre de mærkningskrav, der i grundtræk vil blive fastsat i denne forordning.

Dette forslag og anden gældende EF-ret (se ovenfor) er ikke modstridende: forslaget sætter fokus på dyrevelfærd, mens gældende EF-ret omhandler bevarelse af bestandene, og selv om der med denne forordning indføres strengere bestemmelser om handel, er det fuldt ud muligt, da gældende EF-ret kun fastsætter minimumskrav. Hvis handel med sælprodukter omvendt tillades i henhold til en undtagelsesbestemmelse, vil det være nødvendigt at sikre, at de særlige ordninger, der er gældende ifølge eksisterende EF-ret, fortsat finder anvendelse.

Importforbuddet er desuden i overensstemmelse med artikel XX, litra a), i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT), i henhold til hvilken de kontraherende parter har ret til at indføre eller håndhæve foranstaltninger, der er nødvendige til beskyttelse af den offentlige moral, forudsat at de pågældende foranstaltninger ikke anvendes på en sådan måde, at de udgør et middel til vilkårlig eller uberettiget forskelsbehandling. Den foreslåede forordning giver ikke anledning til forskelsbehandling, da de forskellige forbud skal finde anvendelse på samhandelen i Fællesskabet og på import og eksport.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

Europa-Kommissionen har gennemført en internetbaseret høring, hvor såvel EU-borgere som ikke-EU-borgere fik mulighed for at fremsætte deres synspunkter om regulering af sæljagt med henblik på at give et input til den politiske beslutningsproces. Der indkom 73 153 svar fra borgere i 160 lande over hele verden. Dette høje antal svar (foruden omkring 1 350 e-mails) viser, at sæljagt er et emne, der ligger virkelig mange borgere meget dybt på sinde. Svarene viste stor utilfredshed med den nuværende praksis for sæljagt, i hvert fald sådan som den opfattes af den almindelige borger. Et klart flertal af respondenterne i næsten hele det geografiske område, der blev analyseret, foretrak et forbud. Størstedelen af respondenterne havde bopæl i Det Forenede Kongerige, USA og Canada.

Endvidere har Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) arrangeret en høring af berørte parter som led i udarbejdelsen af en videnskabelig udtalelse om de dyrevelfærdsmæssige aspekter ved aflivning og flåning af sæler (se nedenfor). De berørte parter blev opfordret til at give udtryk for deres mening om fuldstændigheden og pålideligheden af de data, der fremlægges i et udkast til rapport, som EFSA' arbejdsgruppe har udarbejdet, for at undgå enhver risiko for, at der udelades vigtige videnskabelige data. Desuden har Europa-Kommissionen afholdt en workshop for eksperter fra lande, hvor der drives sæljagt, samt repræsentanter for dyrevelfærds-ngo'er og pelshandels- og pelsjægersammenslutninger for at få feedback om de faktuelle oplysninger, der indhentes i forbindelse med udarbejdelsen af de landespecifikke rapporter (nationale jagtforvaltningssystemer) som led i Kommissionens samlede vurdering. Der er ligeledes holdt bilaterale møder med en lang række berørte parter, som har fundet sted på såvel politisk som teknisk plan.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til dem

Resultaterne af høringen viste, at mange respondenter er imod sæljagt af principielle grunde, hvilket igen kan have rod i en bestemt opfattelse af forholdet mellem menneske og natur. Resultaterne viste imidlertid også, at accepten af sæljagt hos nogle respondenter påvirkes af, hvordan sæljagten administreres og drives, og hvorfor.

Resultaterne af høringerne er taget i betragtning i forslaget, hvor man har forsøgt at tage hensyn til betænelighederne vedrørende omsætning på EF-markedet, herunder også import fra tredjelande, af sælprodukter, der er fremstillet af sæler, som muligvis ikke er aflivet og flået uden at være påført unødvendig smerte, angst og andre former for lidelse. Desuden er forslaget overordnet set udformet således, at der gives et incitament til lande, hvor der drives sæljagt, til at forbedre de metoder, der anvendes til at aflive og flå sæler.

- **Ekspertbistand**

Kommissionen erkendte i sit svar til Europa-Parlamentet af 16. januar 2007, at offentligheden er stærkt optaget af de dyrevelfærdsmæssige aspekter ved sæljagt. I overensstemmelse med sit løfte om at indføre høje standarder for dyrevelfærd påtog Kommissionen sig at foretage en fuldstændig og objektiv vurdering af de dyrevelfærdsmæssige aspekter ved sæljagt og på baggrund af resultaterne rapportere tilbage til Europa-Parlamentet med eventuelle lovgivningsforslag, hvis situationen berettigede hertil. Kommissionen foretog sin vurdering ved hjælp af forskellige elementer, heriblandt for så vidt angår ekspertbistand en uafhængig videnskabelig udtalelse fra EFSA og en undersøgelse, der var bestilt som støtte for konsekvensanalysen.

Som opfølgning på en anmodning fra Europa-Kommissionen i maj 2007 vedtog EFSA den 6. december 2007 en uafhængig videnskabelig udtalelse om de dyrevelfærdsmæssige aspekter ved metoderne til aflivning og flåning af sæler¹².

¹² EFSA Journal (2007) 610, 1-122.

EFSA konkluderede, at det er muligt at aflive sæler hurtigt og effektivt uden at påføre dem unødvendig smerte og angst. Ekspertpanelet dokumenterede dog også, at effektiv og human aflivning ikke altid finder sted i praksis.

EFSA tager ikke udtrykkeligt stilling til de metoder, der anvendes for øjeblikket til at aflive og flå sæler. I stedet opstilles der en række kriterier for vurdering af, hvor acceptable de metoder, som anvendes ved forskellige sæljagter, er.

I betragtning af at der ikke findes mange konkrete data, der har været underkastet et videnskabeligt peer review, blev EFSA's risikovurdering foretaget på en kvalitativ måde. Ikke desto mindre anses de generelle konklusioner og anbefalinger for at være solide nok til at indgå i den politiske beslutningsproces.

På grundlag af EFSA's videnskabelige udtalelse har man i en undersøgelse (bestilt af Kommissionen)¹³ gennemgået de lovgivningsmæssige rammer og forvaltningspraksis for forskellige sæljagter.

Lovgivningen og håndhævelsen heraf i en række lande, hvor der drives sæljagt, både i og uden for EU, er blevet vurderet, og bedste praksis er blevet kortlagt. Vurderingerne var baseret på en teoretisk undersøgelse og oplysninger, der blev indsendt under den overordnede høring; undersøgelsesholdet aflagde ikke besøg i alle forekomststaterne over hele verden.

Under undersøgelsen vurderede man ligeledes konsekvenserne af et muligt forbud mod sælprodukter for handelen og andre socioøkonomiske aspekter.

- **Konsekvensanalyse**

Både lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige tiltag blev analyseret i konsekvensanalysen. Desuden blev der analyseret politiktiltag, som ikke er direkte forbundet med sæljagtforvaltningssystemer, f.eks. et totalt forbud mod omsætning på EF-markedet og/eller import/eksport, og foranstaltninger som kunne sammenkædes med eksempler på både god og dårlig praksis i sæljagtforvaltningssystemerne.

Miljødimensionen i vurderingen er begrænset til virkningerne af de dyrevelfærdsmæssige aspekter for sæler, der dog er vanskelige at måle, fordi effektiviteten ved de aflivningsmetoder, der anvendes for sæler, varierer alt efter den anvendte metode, jægerens færdigheder og de miljømæssige forhold. Desuden er de økonomiske konsekvenser begrænset til konsekvenserne for handelen og den lokale økonomi, både i de lande, hvor der drives sæljagt, og i de potentielle transit- og tilvirkningslande, mens den sociale dimension hovedsageligt vedrører forholdene for inuitbefolkningen.

Et totalt forbud mod at bringe sælprodukter i omsætning på EF-markedet antages kun at have mindre økonomiske konsekvenser i EF's medlemsstater.

¹³ COWI: "Assessment of the potential impact of a ban of products derived from seal species" (vurdering af de potentielle virkninger af et forbud mod produkter fremstillet af sæler), april 2008.

Det forudsætter dog, at omladning af sælskind og andre sælprodukter og import af sælskind med henblik på videre tilvirkning samt eksport kan fortsætte. Konsekvenserne vurderes til at være en smule større for forekomststaterne uden for EF. Det skyldes, at omfanget af sæljagter i disse ikke-EF-lande er meget større end i forekomststaterne i EF, og at EF-markedet – ved siden af Rusland – har en vis størrelse. Denne løsning ville også fratage forbrugerne muligheden for at vælge at købe sælprodukter i Fællesskabet.

Et totalt forbud mod import og eksport ville have mellemstore økonomiske konsekvenser for EF-medlemsstaterne, selv om disse konsekvenser kunne være store for Finland og Tyskland, hvis et sådant forbud også omfattede transithandel. Konsekvenserne ville være en smule større for forekomststaterne uden for EF. Det skyldes igen, at omfanget af sæljagter i disse ikke-EF-lande er meget større end i forekomststaterne i EF, og at EF-markedet – ved siden af Rusland – har en vis størrelse. Hvis forbuddet imidlertid udvides til også at omfatte transithandel, ville især Canada kunne mærke det, medmindre denne handel kan flyttes fra Tyskland og Finland til lande uden for Fællesskabet (f.eks. Norge). Derved kunne Norge rent faktisk styrke sin position som transithandler. Forbrugerne ville således kun have et meget begrænset udvalg af sælprodukter, der fremstilles af sælarter, der jages i Fællesskabet, og som udelukkende frembydes til salg på lokale markeder.

Danmark og Italien er langt de største importører af rå sælskind til videre tilvirkning/salg på EF-markedet og bliver således også berørt af reguleringen. Danmark importerer rå skind direkte fra Canada og Grønland (kategoriseres ikke som varer i transit), og Italien importerer rå skind fra Rusland, Finland og Det Forenede Kongerige (Skotland). Grækenland har også en betydelig handel med rå skind med oprindelse i de to sidstnævnte forekomststater.

Fordelene ved et mærkningssystem kunne bl.a. omfatte en forhøjelse af priserne på forbrugermarkedet og samtidig en forbedring af sæljagten image generelt. Hvis systemet bliver frivilligt, kan det tilskynde til, at de berørte selv træffer et simpelt valg og overholder bestemmelserne, hvorved balancen mellem dyrevelfærdsdimensionen og den økonomiske og sociale dimension opretholdes, dvs. at de, der tilstræber mærkning, kunne få flere fordele af systemet end udgifter hertil, og sælernes velfærd kunne forbedres. Desuden skønnes det, at konsekvenserne bliver størst, hvis der indføres et omfattende internationalt mærkningssystem i stedet for et specifikt EF-system.

Der kunne indgås bi- eller multilaterale aftaler mellem EF og en eller flere forekomststater, hvilket kunne forstørre det geografiske område, der ikke vil være omfattet af lovgivningstiltag. Virkningen ville svare til et begrænset forbud, der tillader handel, hvis jagten på sæler er i overensstemmelse med visse fastsatte standarder som nævnt ovenfor.

I betragtning af de bekymringer over dyrevelfærden, som offentligheden, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne har givet udtryk for, anses det ikke for tilstrækkeligt at træffe alenestående ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger.

Det fremgår tydeligt af EFSA's videnskabelige udtalelse, at der er indgivet dokumentation for, at effektiv aflivning ikke altid finder sted i praksis, hvilket

bekræftes af yderligere vurderingsresultater. Der er derfor rimelige grunde til som en forholdsregel at overveje at tage skridt til at sikre, at produkter fra sæler, der aflives og flås på en måde, der påfører dem unødvendig smerte, angst og lidelse, ikke får adgang til EF-markedet.

Mærkning alene af sælprodukter er ikke et alternativ til et forbud mod handel hermed, da mærkningen kun vil være relevant til mindskelse af borgernes og forbrugernes etiske betænkeligheder vedrørende dyrevelfærden, når og hvis de aflivnings- og flåningsmetoder, der anvendes i lande, hvor der drives sæljagt, bringes i overensstemmelse med kriterierne i denne forordning. Der bør derfor være et incitament for de lande, hvor der drives sæljagt, til at tilpasse deres retsfor skrifter og praksis i denne retning, hvilket kun kan opnås ved et handelsforbud.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Hensigten med dette forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning er at forbyde omsætning i samt import til, transit gennem og eksport fra Fællesskabet af sælprodukter. Handel med sådanne produkter vil imidlertid være mulig, når visse betingelser, der vedrører måden og metoden, hvorpå sæler aflives og flås, er opfyldt. Det fastsættes ligeledes, at det klart skal oplyses, at sælprodukter, som det ved en undtagelsesbestemmelse fra det ellers gældende forbud er muligt at bringe i handelen, stammer fra et land, der opfylder ovennævnte betingelser, eller alternativt at dyrene er aflivet og flået af personer, der er omfattet af lovgivningen i lande, hvor de nævnte betingelser er opfyldt.

- **Retsgrundlag**

Forslagets retsgrundlag er traktatens artikel 95 og 133. Under udarbejdelsen af dette forslag har Kommissionen taget behørigt hensyn til EF-Domstolens praksis, hvor Domstolen har fastlagt betingelserne for at anvende artikel 95 som hjemmel¹⁴.

Da forslaget også har til formål at forbyde import og eksport af de pågældende produkter fra lande uden for Fællesskabet, er det også nødvendigt at henvise til bestemmelserne i artikel 133. Forslaget består nemlig af to dele, da det på samme tid har to forskellige målsætninger (et forbud mod samhandel i Fællesskabet og et forbud mod import og eksport), der er uløseligt forbundet, uden at det ene er subsidiært og indirekte i forhold til det andet.

¹⁴ Dom af 10. december 2002 i sag C-491/01 *British American Tobacco og Imperial Tobacco* [2002] Sml. I-11453, præmis 60 og 61; domme af 14. december 2004 i sag C-434/02 *Arnold André* [2004] Sml. I-11825, præmis 34, og i sag C-210/03 *Swedish Match* [2004] Sml. I-11893, præmis 33; dom af 12. juli 2005 i de forenede sager C-154/04 og C-155/04 *Alliance for Natural Health* [2006] Sml. I-6451, præmis 32, og af 6. december 2005 i sag C-66/04 *Det Forenede Kongerige mod Europa-Parlamentet og Rådet* [2005] Sml. I-10553, præmis 41.

Procedurerne for vedtagelse af fællesskabslovgivning i henhold til EF-traktatens artikel 95, henholdsvis artikel 133, er ikke uforenelige.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Hensigten med forslaget er at harmonisere lovene om handel med sælprodukter. Det er nødvendigt med en sådan harmonisering på fællesskabsplan for at afhjælpe den nuværende opsplittning af det indre marked, der er en følge af forskellene mellem medlemsstaternes eksisterende regler for handel med, import, fremstilling og omsætning af sælprodukter under samtidig hensyntagen til dyrevelfærd. Det ville kun være muligt at opnå det ønskede resultat gennem foranstaltninger truffet på fællesskabsplan, da nationale foranstaltninger, herunder totalforbud, pr. definition kun kan håndhæves i dele af det indre marked.

Tilsvarende er det bedre at træffe foranstaltninger på fællesskabsplan til eventuel fortsættelse af handelen med sælprodukter som en undtagelse til de ellers gældende forbud, da det herved sikres, at de ensartede betingelser er opfyldt, inden der indrømmes undtagelser, og at handelen med produkter, der er genstand for en undtagelsesbestemmelse, er underlagt harmoniserede regler i hele det indre marked. Samme ræsonnement kan bruges om de mærkningskrav, der finder anvendelse på produkter, der er genstand for en undtagelse, da den nationale lovgivning om samme emne pr. definition ikke ville kunne anvendes i hele Fællesskabet og ville føre til markedsopsplittning.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

- **Proportionalitetsprincippet og reguleringsmiddel/reguleringsform**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grunde.

Mærkning alene af sælprodukter er ikke et alternativ til et forbud mod handel hermed, da mærkningen kun vil være relevant til mindskelse af borgernes og forbrugernes etiske betænkeligheder vedrørende dyrevelfærden, når og hvis de aflivnings- og flåningsmetoder, der anvendes i lande, hvor der drives sæljagt, bringes i overensstemmelse med kriterierne i denne forordning. Der bør derfor være et incitament for de lande, hvor der drives sæljagt, til at tilpasse deres retsforskrifter og praksis i denne retning, hvilket kun kan opnås ved et handelsforbud.

Under disse omstændigheder vil forbud kombineret med muligheden for at indrømme undtagelser være de mindst byrdefulde foranstaltninger, der kan træffes for effektivt at nå de ønskede mål.

Der bør fastsættes passende bestemmelser til at sikre, at undtagelser fra handelsforbuddene håndhæves korrekt i henhold til denne forordning. Derfor bør der fastsættes bestemmelser om en certificeringsordning og om mærkning. Ved en certificeringsordning sikres det, at det attesteres, at sælprodukterne stammer fra sæler, der er blevet aflivet og flået i overensstemmelse med de relevante bestemmelser, der håndhæves effektivt, og som har til formål at sikre,

at sæler aflives og flås, uden at de påføres unødvendig smerte, angst og anden form for lidelse.

Alle foranstaltninger, der vedtages af Kommissionen for at gennemføre denne forordning, vil være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Foreslået reguleringsmiddel/reguleringsform: forordning.

Fordelen ved en forordning er, at den gælder generelt og ensartet, da den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat fra den samme dag, og at den således ikke indebærer den ekstra administrative byrde, det er at skulle gennemføre bestemmelserne ved en national retsakt.

Andre midler ville ikke være hensigtsmæssige. Et direktiv kræver nationale gennemførelsesforanstaltninger og øger risikoen for en uensartet anvendelse. Det påhviler medlemsstaterne at sikre overholdelsen af et forbud, men det står dem frit for, hvordan de vil sikre, at sælprodukter ikke længere bringes i omsætning, importeres og eksporteres, og hvilke metoder de vil udvikle til at sikre overholdelsen af forbuddet. Tilsvarende er der et behov for at sikre ensartet anvendelse af eventuelle undtagelsesbestemmelser til de ellers gældende handelsforbud.

4. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen virkninger for Fællesskabets budget.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Forenkling**

Forslaget indeholder ikke noget forenklingselement, da det ikke berører gældende lovgivning.

Det skal med hensyn til forordning (EØF) nr. 338/97 bemærkes, at det ikke vil være hensigtsmæssigt, at sælarter, som for øjeblikket er omfattet af nævnte forordning, udgår af bilaget, da en sådan beslutning uvægerligt er forbundet med beslutninger, som træffes af de styrende organer for konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (Cites). (Selv om Fællesskabet ikke er en kontraherende part i Cites, er det udtrykkeligt hensigten med forordning (EØF) nr. 338/97 at gennemføre konventionen i Fællesskabet.)

Jf. nedennævnte direktiv 83/129/EØF om sælungeskind og varer heraf (sælungedirektivet).

- **Ophævelse af gældende retsforskrifter**

Vedtagelse af forslaget vil ikke medføre ophævelse af gældende retsforskrifter, da disse enten omfatter andre elementer eller har et andet grundlag og tilstræber at løse en anden problematik, da de vedrører bevarelse af bestandene af de pågældende særlarter.

Hvad (det ændrede) sælunedirektiv 83/129/EØF mere specifikt angår, er det tydeligt, at denne forordning indeholder et forbud mod import i erhvervsmæssigt øjemed af de bestemte produkter, der er omfattet af denne retsakt. Alligevel må direktivet ikke berøres, da denne forordning eventuelt vil gøre det muligt at fortsætte handelen ved hjælp af undtagelsesbestemmelser til de ellers gældende forbud. Hvis der indrømmes undtagelser, er det nødvendigt at sikre, at de bevarelsesmål, der er fastsat i sælunedirektivet, stadig opfyldes, hvilket igen betyder, at det importforbud, som er fastsat heri, fortsat finder anvendelse. Det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt at ophæve direktiv 83/129/EØF.

- **Fornyset gennemgang/revision/udløbsklausul**

Forslaget indeholder ingen af disse bestemmelser.

- **Omarbejdelse**

Forslaget indebærer ikke omarbejdelse.

- **Sammenligningstabel**

Ikke relevant, da sammenligningstabeller kun er påkrævet i forbindelse med direktiver.

- **Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS)**

Den foreslåede retsakt er af relevans for EØS og bør derfor omfatte hele EØS-området.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om handel med sælprodukter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95 og 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁵,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁶,

efter proceduren i traktatens artikel 251¹⁷, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Sæler er dyr, der kan føle smerte, angst, frygt og andre former for lidelse.
- (2) Sæler jages i og uden for Fællesskabet og anvendes til at fremstille produkter og artikler som f.eks. kød, olie, spæk, pelskind og varer heraf, der sælges i erhvervsmæssigt øjemed på forskellige markeder, herunder i Fællesskabet.
- (3) Sæljagterne har fået mange almindelige borgere, regeringer og Europa-Parlamentet til at give udtryk for deres alvorlige bekymring over og bevidsthed om dyrevelfærden, da der er tegn på, at sæler muligvis ikke aflives og flås uden at være påført unødvendig smerte, angst og andre former for lidelse. Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) konkluderede i sin videnskabelige udtalelse om de dyrevelfærdsmæssige aspekter ved aflivning og flåning af sæler, at det er muligt at aflive sæler hurtigt og effektivt uden at påføre dem unødvendig smerte og angst, men bemærkede dog også, at effektiv og human aflivning ikke altid finder sted i praksis¹⁸
- (4) Som reaktion på betænkelighederne over de dyrevelfærdsmæssige aspekter i forbindelse med aflivning og flåning af sæler har flere medlemsstater vedtaget eller til hensigt at vedtage retsfor skrifter om regulering af handel med sælprodukter ved at forbyde, at de importeres eller fremstilles, mens der ikke pålægges handelen med disse produkter restriktioner i de øvrige medlemsstater.

¹⁵ EUT C af , s. .

¹⁶ EUT C af , s. .

¹⁷ EUT C af , s. .

¹⁸ Videnskabelig udtalelse om de dyrevelfærdsmæssige aspekter ved aflivning og flåning af sæler afgivet af Ekspertpanelet for Dyresundhed og Dyrevelfærd efter anmodning fra Kommissionen, *EFSA Journal* (2007) 610, 1-122.

- (5) Der er derfor forskelle mellem medlemsstaternes bestemmelser om handel med, import, fremstilling og omsætning af sælprodukter. Forskellene mellem de nationale foranstaltninger påvirker det indre markeds funktion. Det er derfor hensigten med foranstaltningerne i denne forordning at harmonisere reglerne i alle medlemsstaterne for så vidt angår erhvervsaktiviteterne vedrørende sælprodukter.
- (6) For at afhjælpe den nuværende opsplitning af det indre marked er det nødvendigt at indføre harmoniserede regler under samtidig hensyntagen til dyrevelfærd. Det vil derfor være hensigtsmæssigt at forbyde, at sælprodukter bringes i omsætning.
- (7) Langt de fleste sælprodukter i Fællesskabet stammer fra tredjelande. Forbuddet mod samhandel i Fællesskabet bør for at være mere effektivt ledsages af et forbud mod at importere de samme varer til Fællesskabet.
- (8) Et forbud mod transit og eksport vil også sikre, at sælprodukter ikke føres i transit gennem Fællesskabet eller fremstilles i Fællesskabet med henblik på eksport. Sådanne forbud ville bidrage til at gøre forbuddet mod samhandel i Fællesskabet mere effektivt, da der er en risiko for, at sælprodukter, der er omfattet af en transitprocedure, eller som angiveligt fremstilles med eksport for øje, svigagtigt bringes i omsætning på EF-markedet.
- (9) For så vidt bestemmelserne i denne forordning berører erhvervsaktiviteterne vedrørende sælprodukter i forhold til tredjelande, bør forordningen ud over det strengt nødvendige for at opretholde forbuddet mod samhandel i Fællesskabet også betragtes som en foranstaltning til regulering af international handel.
- (10) De forskellige forbud i denne forordning bør afspejle de bekymringer over dyrevelfærden, som offentligheden har givet udtryk for, hvad angår omsætning på EF-markedet og især den mulige import fra tredjelande af sælprodukter, der er fremstillet af sæler, som muligvis ikke er aflivet og flået uden at være påført unødvendig smerte, angst og andre former for lidelse.
- (11) Det bør imidlertid være muligt at indrømme undtagelser fra det generelle forbud mod, at sælprodukter bringes i omsætning i, importeres til eller eksporteres fra Fællesskabet, hvis betingelserne vedrørende dyrevelfærd er behørigt opfyldt. Der bør derfor fastsættes kriterier, som, når de efterleves, sikrer, at sæler aflives og flås, uden at de påføres unødvendig smerte, angst og andre former for lidelse. Enhver undtagelse bør indrømmes på fællesskabsplan, således at der gælder ensartede vilkår i hele Fællesskabet med hensyn til den handel, der specifikt er tilladt i henhold til de pågældende undtagelsesbestemmelser, og således at det indre marked fortsat fungerer tilfredsstillende.
- (12) Sælprodukter bør kun bringes i omsætning, importeres, føres i transit eller eksporteres, hvis de opfylder betingelserne herfor i denne forordning. Hvis de imidlertid bringes i omsætning, importeres eller eksporteres i henhold til en undtagelsesbestemmelse til denne forordning, skal de også være i overensstemmelse med anden relevant fællesskabslovgivning, herunder f.eks. bestemmelserne om dyresundhed og fødevarer- og fodersikkerhed. Denne forordning bør ikke berøre forpligtelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om

sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum¹⁹, for så vidt angår bortskaffelse af sælprodukter af hensyn til folkesundheden og dyresundheden.

- (13) De grundlæggende økonomiske og sociale interesser hos de inuitsamfund, der altid har jaget sæler for at opretholde deres livsform, bør ikke påvirkes i negativ retning. Jagten er en integrerende del af inuitternes kultur og identitet. Den er en indtægtskilde og bidrager til, at jægeren kan overleve. Sælprodukter, der er fremstillet på grundlag af jagter, som inuitsamfundene driver i overensstemmelse med deres mangeårige tradition, og som bidrager til at opretholde deres livsform, bør derfor ikke være omfattet af de forbud, der er omhandlet i denne forordning.
- (14) Der bør fastsættes passende bestemmelser til at sikre, at undtagelser fra handelsforbuddene håndhæves korrekt i henhold til denne forordning. Derfor bør der fastsættes bestemmelser om en certificeringsordning og om mærkning. Ved en certificeringsordning sikres det, at det attesteres, at sælprodukterne stammer fra sæler, der er blevet aflivet og flået i overensstemmelse med de relevante bestemmelser, der håndhæves effektivt, og som har til formål at sikre, at sæler aflives og flås, uden at de påføres unødvendig smerte, angst og anden form for lidelse.
- (15) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen²⁰.
- (16) Kommissionen bør navnlig have beføjelse til at vedtage alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der er fastlagt procedurer for, at der på en effektiv måde kan indgives og behandles ansøgninger om undtagelser fra de handelsforbud, der er fastsat i denne forordning, og sikre en korrekt gennemførelse af denne forordnings bestemmelser om certificeringsordninger og mærkning. Disse foranstaltninger er generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i forordningen ved bl.a. at tilføje nye ikke-væsentlige bestemmelser, og de bør derfor vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF. Kommissionen bør ligeledes have beføjelse til at træffe beslutning om undtagelser fra handelsforbuddene i denne forordning og om suspension eller tilbagekaldelse deraf. Da foranstaltningerne vedtages for at sikre, at den i denne forordning omhandlede ordning forvaltes korrekt og anvendes i individuelle tilfælde, skal de vedtages efter den forvaltningsprocedure, der er fastsat i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF.
- (17) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser og sikre, at de iværksættes. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.
- (18) Medlemsstaterne bør regelmæssigt aflægge rapport om de tiltag, der er truffet for at håndhæve denne forordning. På grundlag af disse rapporter aflægges Kommissionen beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning.

¹⁹ EFT L 273 af 10.10.2002, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 523/2008 af 11. juni 2008 (EUT L 153 af 12.6.2008, s. 23).

²⁰ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

- (19) Målet med denne forordning, nemlig fjernelse af hindringer for det indre markeds funktion ved på fællesskabsplan at harmonisere de nationale forbud mod handel med sælprodukter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. Fællesskabet kan regulere international handel i henhold til traktatens artikel 133. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Med denne forordning fastsættes der harmoniserede bestemmelser om omsætning i samt import til, transit gennem og eksport fra Det Europæiske Fællesskab af sælprodukter.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1. "sæl": dyr af ordenen pinnipedia tilhørende de arter, der er opført i bilag I.
2. "sælprodukt": ethvert tilvirket eller ikke-tilvirket produkt, der er fremstillet af sæler, herunder kød, olie og spæk, rå skind og garvede eller beredte pelsskind, herunder pelsskind, der er sammensyede til plader, kors og lignende, samt varer fremstillet af sælskind
3. "bringe i omsætning": indføre et produkt på EF-markedet og stille det til rådighed for tredjemand mod betaling eller vederlagsfrit
4. "import": indførsel af varer til Fællesskabets toldområde, dog ikke indførsel:
 - i) der finder sted lejlighedsvis, og
 - ii) som udelukkende består af varer, der er bestemt til den rejsendes personlige brug eller til brug for dennes familie
5. "transit": transport af varer mellem to steder uden for Fællesskabet gennem Fællesskabets område med eller uden omladning, oplagring, deling af ladningen eller skift af transportmiddel, og hvor eventuelle afbrydelser i transporten udelukkende skyldes de foranstaltninger, som denne form for transport indebærer
6. "eksport": udførsel af varer fra Fællesskabets toldområde
7. "ansøgere, der anmoder om en undtagelse": lande, herunder medlemsstater, der anmoder om en undtagelse i henhold til denne forordnings artikel 5, og på hvis område eller under hvis jurisdiktion de sæler, hvoraf der fremstilles sælprodukter, er

blevet aflivet og flået, og et land, under hvis jurisdiktion de personer hører, som afliver og flår sæler, såfremt aflivningen og flåningen finder sted på et andet lands område. I forbindelse med vedtagelsen af de gennemførelsesforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 5, beslutter Kommissionen i overensstemmelse med denne forordnings formål, på hvilke betingelser andre enheder end lande kan omfattes.

Artikel 3

Forbud

1. Det forbydes at bringe sælprodukter i omsætning, at importere dem til, føre dem i transit gennem eller eksportere dem fra Fællesskabet.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på sælprodukter, der er fremstillet på grundlag af jagter, som inuitsamfundene driver i overensstemmelse med deres mangeårige tradition, og som bidrager til at opretholde deres livsform.
3. Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger til at gennemføre stk. 2, herunder krav om bevisligheder vedrørende oprindelsen af de i stk. 2 omhandlede sælprodukter.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 9, stk. 3.

Artikel 4

Betingelser for omsætning, import, transit og eksport

1. Uanset artikel 3, stk. 1, tillades det at bringe sælprodukter i omsætning, at importere dem til, føre dem i transit gennem eller eksportere dem fra Fællesskabet, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) produkterne er fremstillet af sæler, som er aflivet og flået i et land, hvor, eller af personer, for hvilke der gælder tilstrækkelige retsfor skrifter eller andre krav, der effektivt sikrer, at sæler aflives og flås, uden at de påføres unødvendig smerte, angst og anden form for lidelse
 - b) de i litra a) omhandlede retsfor skrifter eller andre krav håndhæves effektivt af de relevante myndigheder
 - c) der er indført en passende ordning for certificering af, at sælprodukter, herunder sælskind og andre råmaterialer, der udvindes af sæler, som anvendes til at fremstille sælprodukter, stammer fra sæler, som betingelserne i litra a) og b) finder anvendelse på
 - d) det kan dokumenteres, at betingelserne i litra a)-c) er opfyldt, ved hjælp af:
 - i) et certifikat

- ii) et mærke eller en mærkning, hvis et certifikat ikke er tilstrækkeligt til at sikre behørig håndhævelse af denne forordning

i overensstemmelse med artikel 6 og 7.

2. Medlemsstaterne må ikke forhindre omsætning, import og eksport af sælprodukter, der opfylder bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 5

Undtagelser

1. Ansøgere, der anmoder om en undtagelse, og som over for Kommissionen kan påvise, at betingelserne i artikel 4, stk. 1, er opfyldt, indrømmes en undtagelse.
2. Kommissionen vurderer, om betingelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), er opfyldt på grundlag af kriterierne i bilag II.
3. Undtagelser, der indrømmes i henhold til stk. 1, suspenderes eller tilbagekaldes, hvis en eller flere af de i stk. 1 omhandlede betingelser ikke længere er opfyldt.
4. Kommissionen indrømmer undtagelser og træffer beslutning om suspension eller tilbagekaldelse heraf i overensstemmelse med proceduren i artikel 9, stk. 2.
5. Kommissionen vedtager alle nødvendige foranstaltninger til at gennemføre denne artikel, bl.a. foranstaltninger vedrørende ansøgninger, der skal indgives til Kommissionen for at opnå en undtagelse, herunder krav om bevisligheder. I denne forbindelse tager Kommissionen i betragtning, at der kan være forskellige forhold at tage hensyn til på de forskellige landes områder.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 9, stk. 3.

Artikel 6

Certifikater

1. Det certifikat, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, litra d), nr. i), skal opfylde følgende minimumskrav:
 - a) alle relevante oplysninger, der er nødvendige for at attestere, at det pågældende sælprodukt eller de pågældende sælprodukter opfylder betingelserne i artikel 4, stk. 1, litra c), skal være angivet, og
 - b) certifikatet skal være godkendt af et uafhængigt organ eller en offentlig myndighed, der attesterer rigtigheden af de anførte oplysninger.
2. Kommissionen vedtager alle nødvendige foranstaltninger til at gennemføre denne artikel. Den kan navnlig fastlægge, hvilke oplysninger der skal angives, og hvilke

bevisligheder der skal indgives for at attestere, at betingelsen i stk. 1, litra b), er opfyldt.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 9, stk. 3.

Artikel 7

Mærkning

1. Det mærke eller den mærkning, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, litra d), nr. ii), skal anbringes på en sådan måde, at teksten er letforståelig, synlig og ikke kan slettes.
2. Kommissionen vedtager alle nødvendige foranstaltninger til at gennemføre denne artikel, bl.a. foranstaltninger til fastlæggelse af de betingelser, som mærkningen og mærket skal opfylde, og under hvilke omstændigheder den/det skal anbringes. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 9, stk. 3.

Artikel 8

Ændring af bilagene

Kommissionen kan ændre bilagene. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 9, stk. 3.

Artikel 9

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 18, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 338/97²¹.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

²¹ EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1.

Artikel 10

Sanktioner og håndhævelse

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser senest den 31. december 200X og underretter den hurtigst muligt om alle senere ændringer.

Artikel 11

Rapporter

1. Medlemsstaterne sender hvert femte år en rapport til Kommissionen om de tiltag, der er truffet for at håndhæve denne forordning.
2. På grundlag af de i stk. 1 omhandlede rapporter aflægger Kommissionen beretning for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af forordningen inden 12 måneder fra udløbet af den pågældende femårige rapporteringsperiode.

Artikel 12

Ikrafttrædelse og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3 og 4 anvendes seks måneder efter datoen for forordningens ikrafttrædelse, medmindre de i artikel 3, stk. 3, artikel 5, stk. 5, artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 2, omhandlede gennemførelsesforanstaltninger ikke er i tråd i kraft på denne dato, og i så fald anvendes de dagen efter ikrafttrædelsen af de pågældende gennemførelsesforanstaltninger.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

BILAG I

Arter af pinnipedia, jf. artikel 2

1. *Arctocephalus pusillus pusillus*
2. *Callorhinus ursinus*
3. *Cystophora cristata*
4. *Erignathus barbatus*
5. *Eumetopias jubatus*
6. *Halichoerus grypus*
7. *Histrophoca fasciata*
8. *Odobenus rosmarus rosmarus*
9. *Odobenus rosmarus divergens*
10. *Pagophilus groenlandicus*
11. *Phoca largha*
12. *Phoca vitulina*
13. *Phoca vitulina richardii*
14. *Pusa caspica*
15. *Pusa hispida*
16. *Pusa sibirica*
17. *Zalophus californianus*.

BILAG II

Kriterier for vurdering af tilstrækkeligheden af gældende retsfor skrifter og andre krav, jf. artikel 5, stk. 2

1. PRINCIPPER VEDRØRENDE DYREVELFÆRD:

Principperne vedrørende dyrevelfærd er nærmere angivet i gældende love eller andre bestemmelser.

2. JAGTREDSKABER:

Der er givet en nøje beskrivelse af de våben, der anvendes til at aflive sæler. Det fremgår klart af love eller andre bestemmelser, hvilke våben der tillades anvendt til bedøvelse og/eller aflivning af sælunger, og hvilke våben der tillades anvendt til bedøvelse og/eller aflivning af voksne sæler.

3. KONTROL VED HJÆLP AF PASSENDE OVERVÅGNINGSMETODER AF, AT DYRENE ER BEVIDSTLØSE ELLER DØDE:

Der er detaljerede krav om, at der skal anvendes passende overvågningsmetoder, og jægeren er således forpligtet til at kontrollere, at sælen er uigenkaldeligt bevidstløs, inden den afblødes, og inden han fortsætter til den næste sæl.

4. AFBLØDNING AF BEDØVEDE DYR:

Alle dyr skal afblødes straks efter tilstrækkelig bedøvelse, dvs. inden en anden sæl bedøves.

5. JAGTBETINGELSER:

Der er specifikke krav om, at sælen og/eller jægeren skal befinde sig i en tilstrækkeligt stabil position, og at der kan sigtes ordentligt på målet. Der er ligeledes lovgivet om andre faktorer af relevans for den pågældende jagt.

6. UDDANNELSE AF JÆGERE:

Der kræves en bestemt viden og evne af jægeren inden for disciplinerne sælens biologi, jagtmetoder og "tretrinsproceduren", herunder praktisk anvendelse af jagtrebskaber, samt skydeprøver. "Tretrinsproceduren" er en metode til at foretage effektiv nedslagning/skydning, effektiv overvågning (ved at afprøve blinkerefleksen eller føle på kraniet, at dyret er uigenkaldeligt bevidstløst eller dødt) og effektiv afblødning for at sikre, at sælen aflives, uden at den påføres unødvendig smerte, angst og lidelse.

7. UAFHÆNGIG OVERVÅGNING:

Der er oprettet et system for overvågning af og tilsyn med jagter, der sikrer regelmæssig kontrol af jagten og de tilsynsførendes uafhængighed.

8. MULIGHED FOR, AT TREDJEMAND KAN FØRE TILSYN:

Der er mulighed for, at tredjemand kan overvåge jagten, med færrest mulige administrative eller logistiske hindringer.

9. KRAV OM INDBERETNING:

Der er fastsat klare krav om, at både jægere og tilsynsførende skal indberette, hvor og hvornår dyrene er aflivet, og hvilke våben og hvilken ammunition der er anvendt. Alle relevante miljøfaktorer skal ligeledes indberettes.

10. SANKTIONER OG EFTERLEVELSE:

Statistiske oplysninger om jagten, tilfælde, hvor gældende bestemmelser ikke er overholdt, og dertil knyttede håndhævelsestiltag indsamles og systematiseres.